

بررسی پراکنش و تغییرات صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان (*Ariidae*) در آب‌های سیستان و بلوچستان

انوار بحرانی^{۱*}
تورج ولی نسب^۲
فلورا محمدی زاده^۳
محمد تقی آذربی^۴
امیر هوشنگ بحری^۵

۱. کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی شیلات، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران
۲. موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، تهران، ایران
۳. گروه شیلات، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران
۴. مرکز تحقیقات ماهیان سرد آبی، تنکابن، ایران
۵. گروه شیلات، واحد بندرعباس، دانشگاه آزاد اسلامی، بندرعباس، ایران

*مسئول مکاتبات:
anvar_bahrani@yahoo.com

کد مقاله: ۱۳۹۵۰۱۰۳۳۳
تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۵/۱۸
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۹/۱۹

چکیده

گربه‌ماهیان یکی از گروه‌های مهم آبیان در خلیج فارس و دریای عمان به شمار می‌آیند. علی‌رغم ذخیره چشمگیرشان در میان ماهیان کف‌زی و عواملی چون عدم برخورداری از مطالعه دقیق درزینه‌ی پراکنش، فراوانی و تغییرات صید آن‌ها در آب‌های سیستان و بلوچستان و همچنین معروف گربه‌ماهیان به عنوان صید دوربین ضرورت اجرای این طرح را بیش از پیش آشکار ساخت. بهمنظور اجرای عملیات نمونه‌برداری از کنترلی تحقیقاتی فرودوس یک و روش تراول کف روب استفاده گردید. نمونه‌برداری در سال ۱۳۸۸ انجام پذیرفت. منطقه مورد بررسی دریای عمان در محدوده آب‌های استان سیستان و بلوچستان از رأس میدانی تا منتهی‌الیه شرقی منطقه گواتر بود. لایه‌های عمقی مورد بررسی اعمق ۲۰، ۱۰-۳۰، ۲۰-۳۰ و ۵۰-۱۰۰ متر بود. کل آب‌های استان به ۵ اشکوب (M, N, O, P, Q) و هر اشکوب به ۴ زیراشکوب عمقی تقسیم شدند. میزان بیوماس گربه‌ماهیان به تفکیک ۵ اشکوب، در اشکوب O (پزم و کنارک) به بیشترین مقدار خود یعنی ۱ کیلوگرم بر نوتیکال مایل مربع دریایی می‌رسد. در اشکوب‌هایش M و N روند تصاعدی و در اشکوب P رو به کاهش و نهایتاً به صفر رسیده و در اشکوب Q به مقدار نامحسوسی افزایش یافته است. میزان صید در واحد سطح گربه‌ماهیان (CPUA) به تفکیک ۵ اشکوب نشان داد که در اشکوب O به بیشترین مقدار خود یعنی ۲۰۰۰ کیلوگرم بر نوتیکال مایل مربع دریایی رسیده است. میزان بیوماس و صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان به تفکیک ۴ لایه عمقی نیز بیشترین میزان خود را در لایه عمقی ۲۰-۱۰ متر و به ترتیب ارقام ۱/۱ و ۲۳۹/۲ کیلوگرم بر نوتیکال بر مایل مربع دریایی را به خود اختصاص داده است. روند تغییرات و میزان صید بر واحد سطح نشان داد که پراکنش گربه‌ماهیان بیشتر در آب‌های ساحلی و بهندرت در اعماق بالای ۵۰ متر مشاهده و مناطق پزم و کنارک از مهم‌ترین صیدگاه‌های این خانواده به شمار می‌آید.

واژگان کلیدی: پراکنش، CPUA، گربه‌ماهیان، ذخایر، بیوماس، سیستان و بلوچستان.

مقدمه

گربه‌ماهیان (*Ariidae*) در خلیج فارس و دریای عمان ترکیب عظیمی از صید تراول کف را تشکیل می‌دهند. اعضای خانواده گربه‌ماهیان به‌طور عمده در یازی بوده و در آب‌های مناطق حاره‌ای پراکنش دارند. بدن گربه‌ماهیان دوکی‌شکل، قوی، دارای سر مخروطی فشرده، باله دمی عمیقاً دوشاخه است. بدن فاقد فلس، ولی دارای خط جانی واضح بوده که مسیر نسبتاً منحنی شکل دارد. ۵ گونه از این خانواده در آب‌های جنوبی کشور مشاهده شده است (دهقانی، ۱۳۸۲).

این خانواده تقریباً دارای پراکنش جهانی و محل اصل آن‌ها اقیانوس هند و مجمع‌الجزایر مالایا است و در اروپا مشاهده نمی‌شود. بیشترین درصد فراوانی در کشورمان مربوط به گونه‌های *Arius dussumieri* و *Arius thalassinus* می‌باشد.

یکی از روش‌های صید متدالو در آب‌های سیستان و بلوچستان و در نیمه اول سال، تور تراال کف ماهی می‌باشد. شناور تراال فردوس یک دارای قابلیت تراال کشی به صورت عمیق، نیمه عمیق و سطحی و مجهز به دو تور تراال میگو و ماهی است که در این روش از تور تراال کف ماهی استفاده گردید. ذخایر از کف دریا و با سرعت متوسط ۳/۵ گره دریایی جاروب شده و کلیه آبزیان کف زی و وابسته به کف در ایستگاه‌های موردنظر صید و گربه‌ماهیان تا حد گونه شناسایی و تفکیک شدند.

جهت اعمال مدیریت صحیح شیلاتی، بهره‌برداری پایدار از ذخایر و همچنین برآورد میزان صید مجاز سالانه نیاز است که نوسانات و تغییرات میزان ذخایر بررسی و کنترل شود. هنگامی که صید به روش تراال کف شاخص‌هایی برای فراوانی آبزیان موردنیاز باشد، کاربرد دارد. هرچند که بیان فراوانی مطلق با استفاده از این روش میسر نیست، ولی در مواقعي که اطلاعات چندانی از ذخایر در دسترس نمی‌باشد، برای بیان فراوانی نسبی می‌توان به آن استناد کرد (Sparre and Venema, 1992).

نتایج گشتهای منظم دریایی در دو دهه اخیر اطلاعات جامعی درزمنیه مناطق مهم صیادی، روند تغییرات صید، تراکم ذخایر آبزیان، آسیب‌پذیری جوامع و ... را به جامعه شیلاتی منتقل و راهکارهای لازم را ارائه می‌دهد.

مواد و روش‌ها

نمونه‌برداری به مدت ۲۰ روز در سال ۱۳۸۸ از غرب استان سیستان و بلوچستان با استفاده از تراال کشی در طول روز انجام و تقریباً ۱۰۰ ایستگاه (جدول ۱) با استفاده از تور تراال ماهی مورد نمونه‌برداری قرار گرفتند. زمان صید به مدت یک ساعت و سرعت متوسط شناور هنگام تراال کشی ۳/۵ گره دریایی بود که اطلاعات مربوطه به هر ایستگاه در Long sheet ثبت گردید. این نمونه‌برداری متناسب با حجم جامعه Sampling (Random Stratified Random) صورت پذیرفت. سپس محتويات تور روی عرشه اصلی شناور تخلیه شده و مراحل ذیل برای تفکیک آبزیان انجام شد (Sparre and Venema, 1992).

ماهیان در اندازه‌های بزرگ از صید جداسده و به تفکیک گونه شمارش و توزین شدند. محتويات باقی‌مانده در تور پس از شستشو مخلوط شده و ترکیب همگنی از آن به وجود آمد. سپس به نسبت‌های تقریباً مساوی تقسیم و در جعبه‌های یک اندازه قرار داده شد. از هر ۵ جعبه یکی به عنوان نمونه و به طور تصادفی انتخاب گردید. وزن هر یک از جعبه‌های انتخاب شده ثبت و کلیه محتويات آن تا حد گونه، شناسایی و به تفکیک آن شمارش، توزین و در فرم ثبت اطلاعات صید (Catch data sheet) وارد گردید. در صورت انتخاب بیش از یک جعبه، مجموع وزن و تعداد هرگونه محاسبه و ثبت گردید. وزن و تعداد ماهیان بزرگ‌تر پس از محاسبه جداگانه به وزن و تعداد ماهیان نمونه تعمیم داده، به کل باقیمانده صید اضافه و وزن و تعداد کل هرگونه محاسبه شد (ولی نسب و همکاران، ۱۳۸۲). کلیه محاسبات انجام شده برای برآورد بیوماس و میانگین صید بر واحد سطح به ترتیب رابطه‌های ذیل صورت پذیرفت (Sparre and Venema, 1992).

رابطه ۱: $D = V \times t$

D: مسافت طی شده (مایل)

V: سرعت متوسط شناور (مایل بر ساعت)

t: زمان نمونه‌برداری (ساعت)

$$a = d \times h \times x$$

رابطه ۲:

a: مساحت جاروب شده (مايل مربع)

d: مسافت طی شده (مايل)

h: طول طناب فوچانی (مايل)

x: ضریب گستردنی تور که $65/0$ در نظر گرفته شد.

$$CPUA = Cw/a$$

رابطه ۳:

CPUA: صید بر واحد سطح (کیلوگرم بر مايل مربع)

Cw: وزن کل گونه در ایستگاه (کیلوگرم)

a: مساحت جاروب شده در ایستگاه (مايل مربع)

$$b = (CW/a)/x_1$$

رابطه ۴:

b: میانگین بیوماس گونه در آن منطقه (کیلوگرم بر مايل مربع)

x₁: ضریب صید پذیری که $5/0$ در نظر گرفته شد

$$B = b \times A$$

رابطه ۵:

B: بیوماس کل گونه در منطقه (کیلوگرم)

b: متوسط بیوماس گونه در آن منطقه (کیلوگرم بر مايل مربع)

A: مساحت کل منطقه (مايل مربع)

جدول ۱: محدوده جغرافیایی و صیدگاه‌های عمده در هر منطقه.

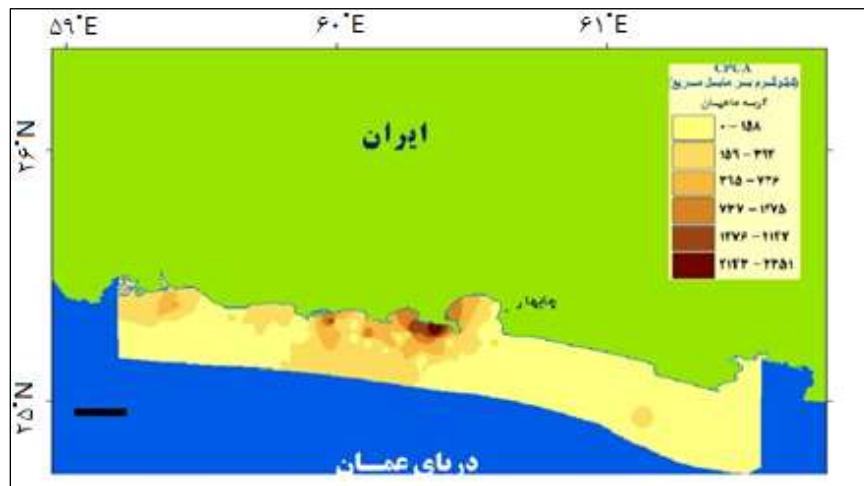
اشکوب‌ها	صیدگاه‌های مهم	طول جغرافیایی
M	بیاهی، میدانی، خورابچ، خورگالک	$55^{\circ}58' - 59^{\circ}25'$
N	درک، مکی سر، تنگ، دماغه	$59^{\circ}25' - 59^{\circ}55'$
O	گوردیم، راشدی، پزم، کنارک	$59^{\circ}55' - 60^{\circ}25'$
P	کنارک، چایهار، رمین، کیزدف	$60^{\circ}25' - 60^{\circ}55'$
Q	بریس، زرین سر، پساب ندر، گواتر	$60^{\circ}55' - 61^{\circ}25'$

نتایج

از نتایج کاربردی این طرح، تعیین نقشه پراکنش گربه‌ماهیان در آبهای سیستان و بلوچستان بوده (نقشه ۱) که نشان می‌دهد بیشترین میزان CPUA (کیلوگرم بر مايل مربع) گربه‌ماهیان متعلق به آبهای ساحلی پزم و کنارک بوده و این دو بندر را به عنوان صیدگاه‌های مهم استان معرفی کرده که برای جامعه صیادی قابل بهره‌برداری است.

بررسی پراکنش و تغییرات صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان (*Ariidae*) در آب‌های سیستان و بلوچستان / بحرانی و همکاران

به علت ذخایر عظیم گربه‌ماهی‌بزرگ (*Arius thalassinus*) و گربه‌ماهی‌خاکی (*Arius dasumus*) در ترکیب صید ضمنی تور تراول کف روب آن‌ها را در دو گروه جداگانه مورد مقایسه و گونه‌های *Plotosus lineatus* و *Arius thenius pinus* و *Arius arius* به علت اختصاص بخش کمتری به خود جزء سایر گربه‌ماهیان با علائم اختصاری ذیل تفکیک شدند. میانگین صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان به تفکیک گونه بیشترین و کمترین مقدار را در جدول ۲ نشان داده است.

نقشه ۱: نقشه پراکنش CPUA (کیلوگرم در مایل مربع) گربه‌ماهیان در آب‌های سیستان و بلوچستان.

جدول ۲: میانگین صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان به تفکیک گونه در ۵ اشکوب.

نام گونه	M	N	O	P	Q
AR1	۲۰/۴	۵۸/۲	۷۸/۴	۱۲۳/۲	۵۴/۲
AR2	۴۹۸/۳۴	۴۹/۰۱	۹۸۳/۲	۹۸/۳	۴۳
AR3	۳۴/۲	۷۳/۴	۳۹/۱۲	۴۲/۳	۲۰/۳

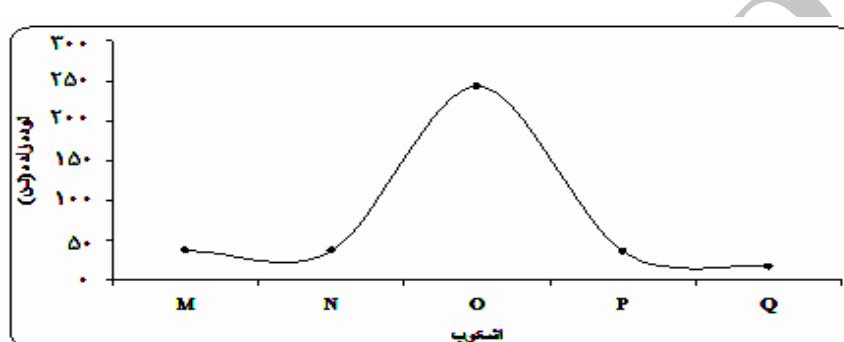
آزمون آنالیز واریانس دوطرفه برای مقایسه صید در واحد سطح اشکوب‌ها نشان داد که گربه‌ماهی‌بزرگ اختلاف معنی‌داری با گربه‌ماهی‌خاکی و سایر گربه‌ماهیان نشان می‌دهد ($P < 0.05$).

آزمون آنالیز واریانس دوطرفه برای مقایسه صید در واحد سطح در اعماق نشان داد که سایر گربه‌ماهیان اختلاف معنی‌داری را با گربه‌ماهی‌بزرگ و خاکی نشان می‌دهد ($P < 0.05$). همچنین در مقایسه اشکوب و عمق اختلاف معنی‌داری در بین گربه‌ماهیان بزرگ، خاکی و سایر گربه‌ماهیان وجود ندارد.

بیوماس گربه‌ماهیان در آب‌های سیستان و بلوچستان و در ۵ اشکوب در شکل ۱ نشان می‌دهد که بیشترین میزان به اشکوب O(بزم و کنارک) یعنی $242/5$ تن بر مایل مربع اختصاص دارد و در بقیه مناطق از سیر نزولی و تقریباً یکسان برخوردار است تا این‌که در اشکوب Q (راس میدانی) متنه‌ایه شرقی دریای عمان به کمترین میزان یعنی $17/8$ تن بر مایل مربع خود می‌رسد.

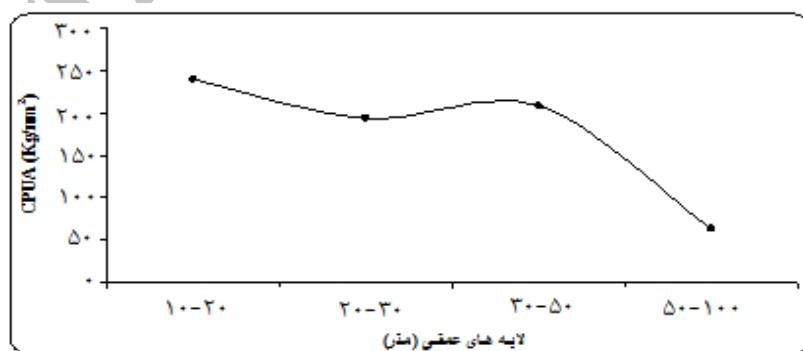
جدول ۳: مقادیر بحرانی (P) حاصل از آزمون آنالیز واریانس دوطرفه برای مقایسه همزمان صید در واحد سطح در خانواده گربه‌ماهیان در صید تراول کف در اشکوب‌ها ولايه‌های عمقی و همچنین تأثیر متقابل آن‌ها بر یکدیگر.

	اشکوب و عمق	عمق	اشکوب	نام گونه
AR1	./.۰۲	./.۲۵		./.۳۱
AR2	./.۱۴	./.۲۹		./.۲۶
AR3	./.۱۶	./.۰۳		./.۱۰

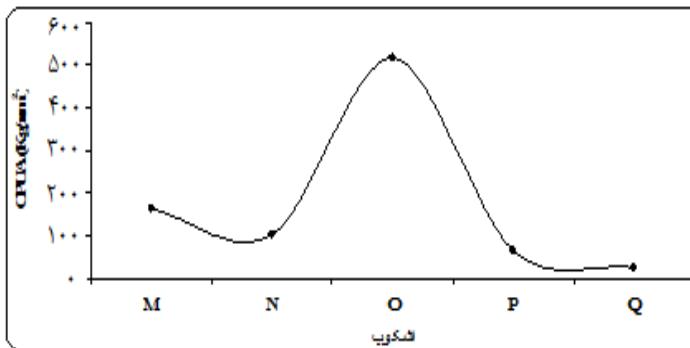
شکل ۱: منحنی بیوماس کل (تن در مایل مربع) گربه‌ماهیان در ۵ اشکوب

آزمون کروکال والیس نشان داد که گربه‌ماهی خاکی اختلاف معنی‌داری را در زیراشکوب‌ها و اشکوب‌ها نشان می‌دهد و در لايه‌های عمقی اختلاف معنی‌دار در هر سه گروه گربه‌ماهیان (گربه‌ماهی بزرگ، خاکی و سایر گربه‌ماهیان) مشاهده می‌شوند ($P < 0.05$). روند تغییرات صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان به تفکیک ۴ لايه عمقی در شکل ۲ نشان داد که بیشترین وکمترین میزان به ترتیب در لايه عمقی (۱۰-۲۰ متر) با $239/2$ کیلوگرم در مایل مربع و در لايه عمقی (۵۰-۱۰۰ متر) $63/7$ کیلوگرم در مایل مربع را نشان می‌دهد و در اعمق (۲۰-۵۰ متر) روند کاهشی را نمایان می‌سازد. همچنین گربه‌ماهیان عمدتاً در آبهای ساحلی حضور دارند.

شکل ۲: منحنی CPUA گربه‌ماهیان (کیلوگرم در مایل مربع) به تفکیک لايه عمقی.

میزان صید در واحد سطح گربه‌ماهیان در آب‌های سیستان و بلوچستان و در ۵ اشکوب نشان داد که بیشترین میزان آن در اشکوب O (بنادر پزم و کنارک) (۵۱۶ کیلوگرم بر مایل مربع) و کمترین میزان در اشکوب Q (بریس و گواتر) (۲۴/۵ کیلوگرم بر مایل مربع) بوده و در سایر اشکوب‌ها روند متغیری را نشان داد (شکل ۳).

شکل ۳: منحنی CPUA گربه‌ماهیان (کیلوگرم در مایل مربع) به تفکیک ۵ اشکوب.

بحث و نتیجه‌گیری

در تفکیک آبزیان به دو گروه تجاری و غیرتجاری، گونه‌هایی که از اهمیت خاصی در صید صنعتی (شناورهای تراول) و صید سنتی (گوش‌گیر کف یا سطح) برخوردارند، به عنوان آبزیان تجاری و مابقی که به صورت صید ضمی (به طور ناخواسته) در ترکیب صید مشاهده می‌شوند به عنوان آبزیان غیرتجاری تلقی شده، بنابراین فاقد ارزش تجاری بوده و به عنوان صید دوربیز به دریا برگردانده می‌شوند.

گربه‌ماهیان در گروه ماهیان پلازیک طبق‌بندی شده و با توجه به پتانسیل بالای این ذخایر در سواحل جنوبی کشورمان از یک طرف و فقدان بهره‌وری اقتصادی و شیلاتی از طرف دیگر مجدداً به دریا برگردانده می‌شوند.

بر اساس مطالعات صورت گرفته رشد گربه‌ماهیان ایزومتریک بوده، اوج تخم‌بری آن‌ها در اردیبهشت‌ماه مشاهده می‌شود (محمدخانی، ۱۳۷۶). بررسی بیولوژی و رفتار گربه‌ماهیان از نقطه‌نظر صید و بهره‌برداری بسیار مهم بوده و در صورت نادیده گرفتن آن می‌تواند باعث آسیب‌پذیری این گونه در مقابل صید بی‌رویه در تمام مراحل زندگی شود (محمدخانی، ۱۳۷۵).

تنوع گونه‌ای گربه‌ماهیان در دریای عمان بیش از خلیج فارس بوده و احتمالاً عواملی چون بادهای فصلی و موسمی (Monsoon) و ارتباط آن با آب‌های آزاد اقیانوسی بی‌تأثیر نباشد (ولی نسب و همکاران، ۱۳۸۳).

گشت‌های مداوم دریابی توسط کشتی تحقیقاتی فردوس یک طی سال‌های ۱۳۸۳ تا ۱۳۸۸ نشان داد که بیشترین میزان CPUA در اشکوب O (پزم، کنارک) بوده، به جز سال ۸۴ که بیشترین میزان به آخرین اشکوب Q یعنی رأس میدانی مربوط می‌شود و این به علت افزایش جمعیت و بلوم عروس دریابی باتام علمی (*Crambionella orsini*) بوده و حضور این گونه در دریای عمان نمونه‌برداری را با مشکل مواجه ساخت (دریا نبرد و همکاران، ۱۳۸۳).

به طور کلی به نظر می‌رسد اوج افزایش بیوماس و صید بر واحد سطح به علل شناخته‌نشده از یک روند کاهشی اولیه بیشترین افزایش را در سال ۸۴ داشته و تا حد قابل ملاحظه‌ای صید گربه‌ماهیان را تحت تأثیر قرار داده و سال‌های بعدی روند مشابهی را طی کرده است (دریا نبرد و همکاران، ۱۳۸۳). طبق تحقیقات انجام‌شده بیشترین فراوانی گربه‌ماهیان در لایه‌های عمقی ۱۰-۲۰ متر مشاهده شده و این نشان داد که آب-

های ساحلی اوج حضور گربه‌ماهیان را به خود اختصاص داده و در اعمق بالای ۵۰ متر کمتر یافت می‌شوند؛ بنابراین تراول کشی باید در فصل تخم‌ریزی محدود و در صورت لزوم منوع اعلام گردد. در صورت اعلام ممنوعیت صید در فصل بهار و پاییز می‌توان ذخایر گربه‌ماهیان را افزایش و صید دورریز را به صید تجاری تبدیل کرد.

یافته‌ها تائید می‌کند میزان ذخایر بالایی در سواحل جنوبی سیستان و بلوچستان از گربه‌ماهیان وجود داشته و از اوایل دهه ۶۰ با معرفی تراول کف روب، جاروب کف آب‌های نزدیک ساحل شروع شد و به طور بی‌وقفه ادامه یافت که سرانجام منجر به صید بچه ماهیان و ماهیان بزرگ‌تر از گونه‌های زیادی از جمله گربه‌ماهیان می‌شد و افزایش اندازه چشمی تراول کف به علت خارهای گربه‌ماهیان نمی‌تواند کمکی به حفظ بچه ماهیان جوان کند (محمدخانی، ۱۳۷۵).

مقادیر بحرانی صید بر واحد سطح گربه‌ماهیان در آنالیز واریانس دوطرفه نشان داد که اختلاف معنی‌داری در تلفیق اشکوب و عمق بین هر سه گونه گربه‌ماهیان وجود ندارد و این نشان می‌دهد که گربه‌ماهیان به طور متناسب در لایه‌های عمقی و اشکوب‌ها پراکنده‌اند و تفاوت قابل ملاحظه‌ای مشاهده نمی‌شود، ولی کمترین میزان صید در واحد سطح گربه‌ماهیان در اشکوب‌ها مربوط به گربه‌ماهی بزرگ و در اعمق مربوط به سایر گربه‌ماهیان می‌باشد. آنالیز آزمون کروسکال-والیس بر اساس تراکم گربه‌ماهیان نشان داد که تفاوت معنی‌دار و قابل ملاحظه‌ای در اعمق بین هر سه گروه گربه‌ماهیان وجود دارد و در اشکوب‌ها و زیراشکوب‌ها بیشترین تراکم به گربه‌ماهی بزرگ و سایر گربه‌ماهیان اختصاص دارد و اختلاف معنی‌دار گربه‌ماهی خاکی با سایر گروه‌ها وجود دارد.

بیشترین ترکیب صید ضمنی تور تراول کف روب در خانواده گربه‌ماهیان به گربه‌ماهی بزرگ مربوط بوده و تحت فشار سنگین صیادی بوده است. بیوماس و میانگین CPUA گربه‌ماهی بزرگ در بین کل آبیان در سال‌های اخیر کاهش چشمگیری داشته و چنین به نظر می‌رسد که از میزان ذخایر و صید این ماهی کاسته شده است.

میانگین طول چنگالی گربه‌ماهیان نیز در سال‌های اخیر روندی کاهشی داشته که این به دلیل فشار صیادی است که اجازه بازسازی ذخایر را به گربه‌ماهیان نداده است. نتایج به دست آمده نشان داد که تغییرات شرایط اکولوژیکی منطقه تأثیر مستقیم بر پراکنش منطقه‌ای و مهاجرت آبیان داشته و به دنبال آن نوسانات صید را به همراه دارد (دریا نبرد و همکاران، ۱۳۸۳).

گربه‌ماهیان آبزیانی مناسب برای مطالعات زیستی در منطقه بوده و می‌توان آن‌ها را به عنوان آبزیانی که قادرند فشار صیادی را از منطقه بکاهند در خلیج فارس و دریای عمان معرفی کرد. بخش عظیم منافع اقتصادی به جای بازگشت به دریا وارد چرخه ملی و اقتصادی کشور و از ارزش تجاری و شیلاتی برخوردار گردد. زیستگاه این ماهیان غالباً آب‌های ساحلی است و مهم‌ترین صیدگاه‌های استان بنادر صیادی پزم و کنارک بوده که بیشترین سهم گربه‌ماهیان را به خود اختصاص داده‌اند. با محاسبه شاخص CPUA برای اعمق مختلف و مناطق متفاوت، بررسی وضعیت بهره‌برداری در آب‌های استان و مقایسه آن با سال‌های قبل، روند بهره‌برداری را در منطقه مشخص و راهکارهای مناسب برای اعمال کارکردهای مدیریت بر ذخایر را ارائه می‌شود.

سپاسگزاری

مقاله حاضر مستخرج از طرح پایش ذخایر کف زیان آب‌های خلیج فارس و دریای عمان می‌باشد که علی‌رغم اهمیت ذخایر چشمگیر و فراوان خانواده گربه‌ماهیان، به عنوان صید دورریز به دریا بازگردانده و این مسئله ضرورت اجرای این طرح را بیش از پیش آشکار ساخت. در این خصوص از زحمات بی‌بديل و همکاری‌های مدام جناب آقای دکتر ولی نسب و مهندس آثیر نهایت سپاس را داریم.

منابع

- اسدی، م. و دهقانی پشت رو دی، ر.، ۱۳۷۵. اطلس ماهیان خلیج فارس و دریای عمان. سازمان تحقیقات و آموزش شیلات ایران، تهران، ۲۲۶ ص.
- الهی، م.، ۱۳۸۸. ترکیب صید و تعیین درصد ضمیمی در تزال کف ماهی در آب‌های چابهار، پایان نامه کارشناسی، ۵۸ ص.
- بلگواد، م. و لوپنتین، ب.، ۱۳۷۷. ماهیان خلیج فارس. ترجمه: اسماعیل اعتماد و بابا مخیر. انتشارات دانشگاه تهران، ۴۱۶ ص.
- دریا نبرد، غ.ر.، حسینی، س.ع. و ولی نسب، ت.، ۱۳۸۳. تعیین میزان توده زنده کف زیان آب‌های سیستان و بلوچستان به روش مساحت جاروب شده. موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۶۱ ص.
- دهقانی، ر.، ۱۳۸۲. گزارش نهایی پروژه تعیین توده زنده کف زیان به روش مساحت جاروب شده در آب‌های استان هرمزگان. موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۶۵ ص.
- صادقی، س.ن.، ۱۳۸۰. ویژگی‌های زیستی و ریختشناسی ماهیان جنوب ایران. انتشارات نقش مهر، ۴۳۸ ص.
- ولی نسب.ک.، دهقانی. ر.، کمالی. ع. و خورشیدیان. ک.، ۱۳۸۴. تعیین میزان توده زنده کف زیان خلیج فارس و دریای عمان به روش مساحت جاروب شده (۱۳۸۲). موسسه تحقیقات شیلات ایران، ۱۲۱ ص.
- ولی نسب، ت.، طالبزاده، س.ع. و کامرانی، ا.، ۱۳۷۳. گزارش گشت اول پروژه ارزیابی ذخایر منابع کف زی به روش مساحت جاروب شده در آب‌های استان هرمزگان، مرکز تحقیقات شیلاتی دریای عمان، ۳۳ ص.
- ولی نسب، ت.، دهقانی، ر. و دریا نبرد، غ.، ۱۳۸۳. پایش ذخایر کف زیان به روش مساحت جاروب شده در آب‌های دریای عمان. موسسه تحقیقات شیلات ایران (۱۳۸۱)، ۱۰۵ صفحه.
- محمدخانی، ح.، عطاران. گ.، خدامی. ش. و دریا نبرد. غ.، ۱۳۸۰. ارزیابی ذخایر کف زیان به روش مساحت جاروب شده در دریای عمان (۱۰-۱۰۰ متر) سواحل سیستان و بلوچستان. مرکز تحقیقات شیلاتی آب‌های دور، چابهار، ۲۰۸ ص.
- محمدخانی، ح.، ۱۳۷۵. ارزیابی گربه‌ماهیان دریایی هند، ۱۶ ص.
- محمدخانی، ح.، ۱۳۷۶. بررسی برخی از خصوصیات زیستی گربه‌ماهی (*Arius duddumeri*) در آب‌های دریای عمان. ۷۶ ص.
- یاسمی، م.، ۱۳۸۷. ماهی‌شناسی با تأکید بر ماهیان آب‌های ایران. موسسه آموزش علمی-کاربردی جهاد کشاورزی، ۲۰۵، ۲۰ ص.
- Acero, P. A. and Betancur, R. R., 2007.** Monophyly, affinities, and subfamilial clades of sea catfishes (Siluriformes: *Ariidae*). Ichthyological Exploration of Freshwaters, 18(2), 133.
- Daryanabard, R., Dehghani, R., Pierce, G. and Valinassab, T., 2005.** Demersal resources of the Persian Gulf and Oman Sea", Iranian Fisheries Research Organization (IFRO), Department of Resource Management, PO Box 14155-6116, Tehran, Iran.
- Hardman, M., Lundberg, J. G. and Sullivan, J. P., 2006.** A phylogenetic analysis of the major groups of catfishes (Teleostei: Siluriformes) using rag1 and rag2 nuclear gene sequences". Molecular Phylogenetics and Evolution. 41 (3): 636–62.
- Kacker, R. K. and Talwar, P. K., 1984.** Commercial sea fishes of India ZSI, Calcutta 997 pp Available at – NIO, Goa.
- Alvarez Perez, J. A., Pezzuto, P. R. and Wahrlich, R., 2008.** The use of the swept area method for assessing the seabob shrimp *Xiphopenaeus kroyeri* (Heller, 1862) biomass and removal rates based on artisanal fishery-derived data in southern Brazil: using depletion models to reduce uncertainty. Latin American Journal of Aquatic Research, 36(2), 245-257.
- Sparre, P. and Venema, S. C., 1992.** "Introduction to tropical fish stock assessment part", Manual FAO fisheries Technical paper NO. 306. 1. FAO, Rome, Italy. PP.1-407.
- Valinassab, T., Daryanabard, R., Adjeer, M., Dehghani, R., Mobarezi, A. and Hashemi, M., 2013.** Final Report, Iranian Fisheries Research Organization Press, 341 p.